

Opsamling på erfaringsudveksling

Herunder kan du se de hovedpointer, der er kommet ud af erfaringsudvekslingen i forlængelse af Lasse Ballebys oplæg.

Brug af emojis:

- Man skal være forsigtig med emojis, både i mail, men også i chat. Det er ikke altid godt at være ung med de unge, det kan være lidt ”farligt”. Man kan godt spejle vejledningssøgende i deres brug, men man skal stadig kunne se sig selv i brugen af dem. Flere i gruppen brugte dem aldrig i mails, men efter behov i chats, da det føles som et mere uformelt rum.
- Vi afpasser efter den vejledningssøgende og bruger først og fremmest tilkendegivende smileys og ikke nogle emojis, der er mere ’vilde’ i deres udtryk, fx en galopperende hest, der skal udtrykke, at den vejledningssøgende skal fremad.
- Vi skal være obs på, at vi anvender emojis forskelligt og skal derfor være nysgerrige på de unges/voksnes brug af emojis. Vi kan have forskellig opfattelse af de enkelte emojis afhængig af forskellige faktorer som alder, køn, forældre, vejledningssøgende, vejleder, systemer.
- Der skal være den rette balance, hvis man bruger emojis. Man skal også være professionel. Men hvis den vejledte bruger smileyer og man så ikke selv gør det, så kan det måske føles afvisende og koldt. Man kan være meget forskellige steder ift. at bruge smileyer. På sociale medier er smileys ekstra vigtige.
- Man kan bruge emojis i chatrummet til at vise sin medfølelse over for den vejledningssøgende, hvis der er noget, der er svært for vejledningssøgende, men også emojis, hvis man vil vise sin imødekommenhed i samtalen med vejledningssøgende.
- Anvendelsen af emojis kan styrke relationen mellem vejleder og vejledningssøgende.

Samtaleemner\valg af medie:

- Valg af medie er meget op til den vejledningssøgende – hvad foretrækker den vejledningssøgende?
- I trivselssamtaler – sårbare samtaler er telefon og ansigt til ansigt at foretrække.
- Vejleder fra erhvervsskole vil altid bruge personligt møde i forhold til EUV, afdækning, optagelsessamtale og indskrivning. Vejledere på VUC med online-forløb havde ingen problemer med at klare dette digitalt.
- Flere syntes, at **kendskabet** til den vejledningssøgende var afgørende for både valg af medie og brug af emojis – Hvis man kender vejledningssøgende i forvejen bruges flere emojis - og valg af medie går så i højere grad i retning af tlf. eller chat.
- På Skype/Zoom/... kan den unge vælge at sætte kameraet i en ”skæv” vinkel så de ikke oplever, at de er direkte på skærmen over for vejleder.
- Ligeledes mht. **kompleksitet** – i stigende niveau: chat – tlf – video – fysisk møde, hvis meget komplekst.
- Flere har oplevet – under Corona – at telefonsamtaler og mailkorrespondance virker fint og kan erstatte mange personlige møder.
- Mange unge bruger de sociale medier og vil helst ikke bruge telefonen. De unge er vokset op med at man helst ikke taler i telefon. Man indtaler fx en besked på snapchat. Kan være svært at forstå, at de ikke vil tale. Vi er vant til noget forskelligt. De unge vil gerne de skriftlige medier.

Start- og sluthilsner:

- Der opleves en problematik med "hej" og "kære", hvilket kan forstyrre, hver gang der skal startes og afsluttes. Som om, at der mangler et ord, der er en gylden mellemvej.
- "Hej" og "kære" bliver ofte en spejling, men det er mere formelt med kære ift. eksempelvis formelle skrivelser. For nogle opfattes det som meget formelt, og for andre som noget nært og tæt.
- Der bruges altid "kære" når det er til forældre, men der kan bruges "hej" og "venlig hilsen" i breve kun til den unge.
- Man kan starte en kommunikation med "kære" og så efterfølgende spejle modtagerens starthilsen, men normalt bruges altid "Hej".
- Autosignaturen i mails klarer for de fleste dette valg, men en del sætter alligevel den flertalssluthilsen på, som Lasse snakker om.